

رهبر شهید انقلاب
حضرت آیت الله خامنه‌ای،
خادمی امام رضا^(ع)
افتخار من است

«حقاً و انصافاً خدمت آستان مقدس امام هشتم^(ع) وقتی با شرایط و شئون ویژه آن انجام بگیرد، از بزرگ ترین ارزش ها و بزرگ ترین افتخارات است و امروز چنین چیزی میسر است و وجود دارد. بنده هم افتخار می کنم اگرچه به نام و نه به عمل، جزو شما هستم و مشرف به خدمت این آستان قدسم، این سخن دل را با شما درمیان بگذارم که دل ما آن جایی است که شما همواره در آنجا مشرف اید و خوشایه حالتان و حقیقتا شیرین ترین لحظات برای بنده، آن لحظاتی است که به آستان قدس مشرف می شوم.»

بیانات در دیدار با خادم

آستان قدس رضوی

۱۳۶۷/۹/۱۷

استکبارستیزی را از امام رضا^(ع) آموخته بود

امام شهید ما، حضرت آیت الله العظمی سید علی حسینی خامنه‌ای، معتقد بودند که وظیفه روحانیان، همان رسالت انبیا و اولیاست و همان کاری را که ائمه^(ع) انجام می دادند، یک روحانی در عصر غیبت وظیفه دارد انجام دهد. ایشان می فرمودند: «تبیین، تشریع و گره گشایی از گره های مردم، رسالت روحانیت است و در این مسیر باید چشم به معصومین^(ع) داشته باشد.» ایشان آموزه های بسیاری را از امام رضا^(ع) آموخته بودند و اجرایی کردند. امامهم ترین برجستگی های سیره حضرت علی بن موسی الرضا^(ع) در فکر و نگاه امام شهید انقلاب، استکبارستیزی و مبارزه با طاغوت بود.

ولایت فقیه: استمرار ولایت ائمه^(ع)

امام رضا^(ع) در عصر خلفای عباسی مقابل طاغوت ها ایستادند و برای مردم تبیین کردند که حکومت از آن خداویس از ایشان از پیامبر^(ص) و پس از ایشان، برعهده ائمه^(ع) و در عصر غیبت، حکومت ولایت برعهده فقهای جامع الشرایط در دین، علم، سیاست و مدیریت است و چنین شخصی می تواند به جای ائمه^(ع) قرار بگیرد. البته برخی سؤال می کنند مگر می شود یک مجتهد و فقیه هر قدر عالم، جای ائمه^(ع) بنشینند؟ در پاسخ باید گفت: نه، شخصیت ذاتی پیامبر^(ص) و امامان^(ع) متفاوت است، اما در شئونی همچون رسیدگی به محرومان و اجرای قوانین شرعی، مجتهد جامع الشرایط می تواند ولایت اهل بیت^(ع) را استمرار ببخشد.

با امام رضا^(ع) عهد بستند

همان طور که لبه تیز مبارزات امام رضا^(ع) علیه مأمون و بنی عباس بود، رهبر شهیدمان نیز با الگوگیری از حضرت ثامن الحجج^(ع) و زیارت آن حضرت و سر بر آستان منور ایشان گذاشتن و اشک ریختن، ابراز می داشتند که من هم در این مسیر حرکت می کنم. گویی هرچه داشتند، از امام رضا^(ع) و ائمه^(ع) داشتند. منشأ مبارزه و ستم ستیزی و استکبارستیزی را از امام رضا^(ع) داشتند، برای همین هم قبل از پیروزی انقلاب، هفته ای چند نوبت به حرم

جلوه های انس رهبر شهید انقلاب با حضرت ثامن الحجج^(ع)

استکبارستیز و شجاع مثل امام رضا^(ع)

آمنه مستقیمی از جلوه های برکت هجرت و حضور آستان مقدس امام رضا^(ع) در ایران، تربیت مردان و زنانی زیر سایه حضرت خورشید است که چنان در مکتب عالم آل محمد^(ص) رشد کردند و بالیدند که همچون امام و مقتدایشان، آقا ثامن الائمه^(ع)، تاریخ را مرهون خود کرده اند. از مهم ترین این شخصیت ها که هنوز قدرش ناشناخته مانده، رهبر شهید ما آیت الله العظمی خامنه ای

در دانشگاه، در حوزه و... با گفتن تفسیر قرآن، با تدریس نهج البلاغه، ارتباط جدی با طلاب جوان و روشنگری در احوال یکی از شاگردان که مشغول بنایی بود، بودند و وقتی متوجه شدند شاگرد در یافتن بُنا دچار مشکل شده، خود آستین بالا زدند و در ساختن ساختمان کمک کردند. کجایم! باید استادی را که لباس روحانیت را کنار بگذار و برای شاگردش، آجر بالا بیندازد؟

حجت الاسلام والمسلمین عادل نیای:
همان طور که آقا علی بن موسی الرضا^(ع)
در روایت توصیه می کردند که «چند چیز را از چند جایاد بگیرید: یکی کتمان سر را از خدا و...» رهبر شهید ما هم تأکید می کردند اسرار انقلاب و نظام را نباید حفظ کرد و آن ها را فاش نکرد

رهبر شهید: من مسئول خدامم

شهید رئیسی: «اوایل خدمت در این آستان، مقام معظم رهبری (حفظه الله تعالی) به من فرمودند که شما می دانی که من خادم آستان مقدس رضوی هستم؟ عرض کردم آقا! شما همه تلاش هایتان خدمت است. فرمودند: نه، به خادم، یعنی حکم خدمت دارم. کار من چیست؟ فرمودند: من مسئول خدامم و رئیس خدمه.

به من فرمودند: کار رئیس خدمه را می دانی چیست؟ عرض کردم، آقا! خب، مدیریت خدمه. فرمودند: نه، مدیریت خدمه آن است که ضریح مطهر وقتی می خواهد پرده ای که در رویش قرار دارد جابه جایشود، باید رئیس خدمه اقدام کند. من هم تا وقتی که دستم این گونه بشود، خادم مقید بودم. می آمدم و خادم این خدمتگزاری را انجام می دادم. ولی الان گرفتاری ها اجازه نمی دهد. والا مایل بودم همیشه پیایم کنار مضجع نورانی علی بن موسی الرضا^(ع)، عرض ارادت کنم.»

راز دلدادگی

شاید راز این همه دلدادگی همین باشد: زائر در کنار امام، نوعی اطمینان عمیق را تجربه می کند. او احساس می کند که در این جهان پربها و نقطه ای هست که می توان به آن تکیه کرد، نقطه ای که از علم و رحمت الهی سیراب است. زیارت در این معنا، تمرین بازگشت به آن امنیتی است که ریشه اش در خداست و از طریق امام دردسترس جان های تشنه قرار می گیرد. انسان امروز بیش از هر زمان دیگری با اضطراب های پنهان زندگی، درگیر است. بازخوانی معنای امامت و تأمل در سیره امام رضا^(ع)، ما را به این حقیقت ساده اما راهگشا می رساند که ایمان، بیش از آنکه مجموعه ای از گزاره های ذهنی باشد، تجربه نوعی آرامش است، آرامشی که از اعتماد به حکمت الهی، زاده شده و در آئینه وجود اولیای او برای ما جلوه گر می شود. حرم او، تنها یک مکان جغرافیایی نیست، بلکه حریم امنی است برای هر که می خواهد «بی پناهی» اش را با «پناه» خداوند گره بزند.

کلیدی «امنیت وجودی» تبیین کرد. انسان در عمق جان خود، به اطمینانی پنیادین نیاز دارد؛ اطمینان از اینکه جهان بی معنا نیست، رنج ها بی حساب نیست و زندگی در افقی حکیمانه جریان دارد. امام، تجسم عینی این نظم و حکمت الهی است؛ شخصیتی که این مفاهیم انتزاعی را در سیمای انسانی اش برای ما مجسم می سازد. امام رضا^(ع) که به لقب «عالم آل محمد» مشهور است، با مناظرات بی بدیش با دانشمندان ادیان و مذاهب، نمایشی از اطمینان درونی را به تصویر کشید؛ اطمینانی که از اتصال به سرچشمه علم الهی برمی خاست. انسانی که به چنین افقی از علم و رضا رسیده است، خود به منشأ آرامش برای دیگران تبدیل می شود، چرا که آرامش نیز مانند اضطراب، «سرایت پذیر» است.

وجودی است. در ادبیات کلامی و عرفانی، «رضا» به معنای هماهنگی اراده انسان با اراده الهی و آرام گرفتن در طوفان تقدیر است. این به معنای نادیده گرفتن رنج ها یا تسلیم شدن نیست، بلکه درک عمق حکمت الهی در پس این رنج ها و پذیرش آن در چارچوب مشیت پروردگار است. انسانی که به مقام «رضا» می رسد، از تلاطم های درونی رها می شود. او رنج را در افقی وسیع تر معنا می کند. امام رضا^(ع) مظهر عینی چنین آرامشی است، کسی که در سخت ترین دوران سیاسی، با تکیه بر این مقام، سرچشمه آرامش برای پیروانش بود.

امنیت وجودی: نیاز گم شده امروز

از منظر کلامی، نیاز انسان به امام را می توان با مفهوم

گفتم: آقا! لباس خدمت شماست. شما خادم هستی. تا حالا لباس نداشتید. این لباس شماست. خیلی خوشحال شدند. لباس را گرفتند و تشکر کردند. تو فکرش بودم یک وقتی به آقا بگویم این لباس را یک وقت بپوشید. عکس ازش بگیرید، ما داشته باشیم. بنا داشتیم این کار را هم بکنم ولی دیگر این جوری شد... خیلی این لباس را ایشان دوست داشت.»

بیان خاطره از تولیت آستان قدس رضوی، آیت الله مروی، در مراسم اعطای احکام خادم بارگاه منور رضوی، به مناسبت دهه کرامت: ۱۴۰۵/۰۲/۰۵

حکایت لباس خادمی رهبر شهید انقلاب

تصمیم گرفتم یک لباس برای آقا درست کنم. [چون دیدم] چقدر ایشان از این لباس خوششان می آید و تهیه کردم. به پناهه ای قبای ایشان را گرفتم دادم خیاط. همین خیاط های مشهد، به یکی از آقایان گفتم این اندازه درست کن و او هم درست کرد و یک سفری که آقا همین یکی دو سال قبل مشرف شدند، آرم را هم رویش گذاشتیم و به حضرت آقا تقدیم کردم. فرمودند، «چيست؟»

آیت الله مروی: «روح مطهر رهبر شهید عظیم الشان با حضرت رضا^(ع) محشور یا شد! گاهی در سفرهایی که مشرف می شدند، در همین جا در همین تالار، نماز جماعتی می خواندند. خب گاهی بعضی همکارانم می آمدند نماز و دست بوسی حضرت آقا. دوسه بار من خودم این را دیدم. دوستان ما که با لباس خدمت آمده بودند، آقا فرمودند: «لباس قشنگی است این لباس... چقدر این لباس قشنگ است!» دیگر من

حائیه سالما هر که یک بار صحن های حرم امام رضا^(ع) را دیده باشد، با پریشنی عمیق روبه رو می شود؛ این همه «دل آرامی» از کجا می آید؟ چه نسبتی میان اضطراب های پنهان انسان امروز و لحظه ایستادن در کنار ضریح امام برقرار است؟ چرا آدمی در بزرگناه های بی پناهی، راهی مشهد می شود؟ آیا این آرامش صرفاً یک حس رودگذر است یا ریشه ای عمیق تر دارد؟ شاید پاسخ در این نکته، نهفته باشد که حرم او نقطه تلاقی اضطراب و وجودی انسان با آرامش ارثی حضرت حق است. انسان مدرن که با فشارهای فزاینده تنهایی، ناامیدی و جست و جوی بی پایان برای معنا دست به گریبان است، در حرم امام، گم شده خود را بازیابد.

«وسيله، ای به سوی خدا

امام صرفاً یک شخصیت تاریخی یا صرفاً یک پیشوای اخلاقی نیست؛ او «وسيله» ای است به سوی حضرت حق. مجرای فیض و آئینه ای که صفات الهی در آن برای انسان ملموس می شود. خداوند در آیه ۳۵ سوره

درنگ